kaŝita, atendante por surprizi malamikon : ~i iun Z, kontraŭ iu Z. ~lgl. Postenigi ~e: li ~iyis 20 soldatojn post la turo. ~lĝl. Sin kaŝi ~e: (f) virino ~iĝinta poste de sia ventumilo B. ~elo. ~o I.

emerĝi (ntr) [(Opt). Eliri (el io): kiam radio ~as el iu medio, ĝi estas nomata ~anta radio; la ~a ebeno estas ebeno normala je la ~a faco de la medio, k kiu entenas la ~antan radion; la ~a angulo estas formata de la ~anta radio kun la normalo ĉe la ~a punkto. Kp (EL)MERG(16)1.

emerito Z. Oficisto, kiu post difinita tempo de servado, ricevas pension :
a profesoro; a salajro Z, pensio; e e nivi Z; ii guas sian econ. Kp veterano. emerituro Z. Emerita pensio.

emetiko . Antimona aŭ kalia tartrato, kies solvaĵo estas uzata por vomigado.

Emfazo. Pli forta prononcado de la parolo; insista pligrandigo, afekta aŭ ne, en la tono k esprimmaniero; solena, pompa tono: li deklaris kun ~o, ke li estas delegito; troa ~o efikas ridige. Kp patoso, ŝvelparolo. Rim. Emfazo ne enhavas saman malfavoran nuancon, kiel bombasto. ~I (tr). Diri ~e: li ~is liujn vorlojn (Kp akcenti, substreki, relificio).

emfizemo . Malsano kaŭzata de la dilatiĝo de histo aŭ organo pro gasa dispremo : haŭla, pulma ~o.

Eminenco. Titolo de kardinaloj : $lia \sim a$ Moŝto.

* Eminenta. 1 (iu) Supera, distinginda pro sia rango, merito, talento aŭ scio: ~a oratoro, profesoro, sciencisto; ~e inteligenta. Kp unuaranga, fama, glora. 2 (io) Supera, distinginda pro sia alkvatiteco: ~a servo, afero Z, rolo, rango, kapablo; ~a instruiteco; ~e taŭga, grava. Kp Elstara, rimarkinda. ~ulo. Persono ~a. (Kp. Lumo 4, korifeo, heroo). ~ularo. Tuto de la ~uloj (Kp elito).

Emocii (tr). Forte tuŝi, movi la animon: ~i iun ĝis larmoj; ĉiuj estis ~ilaj Z (Kp sku). ~0.1 Kortuŝo: tiuj paroloj estigis grandan ~on en la ĉeestantaro; dolora ~o montriĝis sur ŝia vizaĝo. 2 ≰ Ĉiu ajn afekcia stato. ~a. Kortuŝanta: ~a rakonto, situacio, gesto. ~iĝi. Esti movita, kortuŝita de io: li ~iĝis antaŭ tia mizero. kip agiti, eksciti, afekcio.

empiemo 🐺. Pusa amasiĝo ĉefe enpleŭra. Vd pleŭro.

empiro 4. Stilo de meblaro, kreita dum la regado de Napoleono la I-a.

Empirlo. 1 ∉ Sperto konsiderata kiel bazo de filozofio k scienco. 2 Nescienca rutina metodo bazita sur nura praktika nesufiĉe kontrolita sperto. ∼a. 1 Bazita sur metoda scienca sperto. Kp posteksperimenta, aposteriora. Vd spekulativa, teoria. 2 Bazita sur senscienca rutina sperto. ~ismo. 1 Filozofia doktrino, laŭ kiu ĉiuj ideoj devenas de la sperto (Vd raciismo). 2 Empirio 2. ~aĉa. Empiria 2. ~isto. Sekvanto de ~ismo. ~ulo. Homo fidanta la rutinan k krudan sperton.

empirismo Z = empiriismo.

empiristo Z = empiriisto.

Emulsio. Lakteca fluaĵo, kiun oni eltiras el olehavaj grajnoj.

emulsino ₹. Fermento analoga al la diastazo, kiun oni trovas en migdaloj.

* En. Ie Prepozicio montranta : 1 La lokon, interne de kiu estas io aŭ iu : mia onklo loĝas ~ Berlino ; mi sentas min sana kiel fiŝo ~ akvo ; mia koro tremas ~ mi ; ~ malproksimeco oni ekvidis bluajn montojn ; la infano kuris ~ la korto ; la suno rebrilas ~ la klara akvo; (f) mia amo restas ĉiam ~ la limoj de la infana devo : (f) ~ la lingvo esp-o ni vidas la estontan lingvon de la tuta mondo ; (f) ~ tiu propono kuŝas la solvo de la problemo. 2 La lokon. internen de kiu almoviĝas iu aŭ io : iri ~ teatron, meti ion ~ sian poŝon ; la infano kuris ~ la korton ; feti ~ sakon ; skribi ~ libron Z; la birdo flugas ~ la ĉambron Z; sablero falis ~ mian okulon; fali ~ kaptilon. 3 La tempon, dum kiu fariĝas ia ago: mi parolos al vi ~ tempo pli oportuna Z; ~ la tago, kiam mi vidis ŝin, mi ŝin amis; ~ la venonta jaro, mi vizitos Germanujon 2; ~ unu vespero, mi ĉion verkis; ~ la daŭro de unu monato; ~ malbona vetero Z (Kp ĉE, JE, DUM). 4 La staton, kiu karakterizas objekton ; unu el la cirkonstancoj, inter kiuj fariĝas la ago : danĝere estas lasi lin plu ~ tia libereco Z; la forto grandiĝas ~ premateco; mi vagis ~ granda mizero Z; ili venis ~ granda nombro (grandnombre); lernigu la manieron, ~ kiu oni devas vivi inter ĝentilaj